
W. S. Burroughs
Nova Express

Argo

William Seward Burroughs

přeložil Josef Rauvolf

Argo 2019

Nova Express

Překlad knihy podpořila nadace Český literární fond.

Copyright © William S. Burroughs, 1964, 1992
Copyright © Estate of William S. Burroughs, 2019
Czech edition © Argo, 2019
Translation © Josef Rauvolf, 2019
Cover art © Vladimir 518, 2019

ISBN 978-80-257-2998-4 (váz.)
ISBN 978-80-257-3111-6 (e-kniha)

Poznámka úvodem

Část nazvaná „Tenhle hrozný případ“ vznikla ve spolupráci s matematikem Ianem Sommervillem – Pan Sommerville zároveň přispěl technickými poznámkami k části „Čínská prádelna“ – V této knize, jež je tak montáží děl mnoha žijících i mrtvých autorů, byla použita metoda, kterou jsem nazval ‚přeložení‘ a jež je rozšířením metody střihů Briona Gysina.

POSLEDNÍ SLOVA

Slyšte má poslední slova, ať jste kdekoliv. Naslouchejte mým posledním slovům ve všech světech. Poslouchejte, vy všichni, správní rady, syndikáty a vlády Země. I vy mocní, kteří jste v pozadí všeho, co zavání hnusem, všech kšeftů, prováděných na záchodcích s cílem sbalit, co není vaše. Prodat navždy ještě nenarozenému dítěti půdu pod nohama –

„Ať nás nevidí. Neříkejte jim, co děláme–"

Tohle že jsou slova všemocných správních rad a syndikátů Země?

„Proboha, neprozraďte tu záležitost s Coca-Colou–"

„A ten Rakovinový kšeftík s Venušany–"

„Ani Zelený obchůdek – Neukazujte jim, že–"

„Orgasmickou smrt–"

„*Ani pece* –"

Slyšte: Volám vás, všechny. Všichni hráči, ukažte karty. Splaťte to všechno, splaťte to všechno, splaťte to *úplně všechno*. Přehrajte to všechno, splaťte to všechno, přehrajte to *úplně všechno*. Ať to všichni vidí. Na Times Square. Na Piccadilly.

„Ukvapené. Předčasné. Dejte nám ještě trochu času."

Čas na co? Na další lži? Ukvapené? Pro koho ukvapené? Říkám to všem, tahle slova nejsou vůbec ukvapená. Na tahle slova je už možná příliš pozdě. Zbývají jen minuty. Minuty na nepřítelův cíl –

„Přísně tajné – V režimu utajení – Pro Správní radu – Elitu – Zasvěcence –“

Tohle že jsou slova těch všemocných správních rad a syndikátů Země? Tohle jsou slova lhářů, zbabělců a zrádců. Lhářů, kteří chtějí čas na další lži. Zbabělců, kteří by nikdy nemohli předložit vašim „šmejdům“, vašim „barevným tlamám“, vašim „poslíčkům“ a vašim „Lidským zvířatům“ pravdu. Kolaborantů s Hmyzími lidmi, s Rostlinnými lidmi. S libovolnými lidmi, ať už jsou kdekoli, jen když vám nabídnou navždy tělo. Moct srát navěky. Pro tohle jste zaprodali a zradili své syny. Navždy prodali ještě nenarozenému dítěti půdu pod nohama. Zrádci všech duší, ať jsou kdekoliv. Chcete, aby se jméno Hassana i Sabbaha ocitlo na všech těch vašich hnusných smlouvách, ve kterých zrazujete a zaprodáváte ještě nenarozené?

Kdo vás v hrůze vehnal do času? Do těla. Do sraček? Řeknu vám to: „*slovo*“. Nepřátelské a cizí *slovo*, „to“. „*To*“ *slovo* Cizího nepřítele „*vás*“ vězní v Čase. V Těle. Ve Sračkách. Vězni, vyjdi ven. Obrovské nebe je ti otevřeno. Já, Hassan i Sabbah, *vymazávám slovo navěky*. A pokud jde o vás, škrtám všechna vaše slova. Slova Hassana i Sabbaha ruším také. Křižujte po všech těch vašich nebích a čtěte tichý nápis Briona Gysina Hassana i Sabbaha: vykreslen nad New Yorkem 17. září 1899.

Vězňové, vyjděte ven

Řeknou vám: „Neposlouchejte Hassana i Sabbaha. Chce vám vzít vaše tělo a odebrat vám všechny radosti těla. Naslouchejte nám. Nabízíme Zahradu rozkoší, Vědomí kosmické nesmrtelnosti, Zaručeně nejlepší ze všech drogových rozšupů. A *lásku lásku lásku*, přetékající kýble lásky. Jak se vám to líbí, hoši? Není to lepší než Hassan i Sabbah a ta jeho studená a větrná bezpohlavní skála? Není to tak?“

I když bezprostředně riskuji, že budu prohlášen za nejneoblíbenější postavu veškeré literatury – a dějiny jsou literaturou –, musím říct asi toto:

„Uveďte do pořádku stav zpráv – Postupujte ve vyšetřování, od státu až k tomu, který jedná – Kdo monopolizoval Nesmrtelnost? Kdo monopolizoval Kosmické vědomí? Kdo monopolizoval Lásku, Sex a Sny? Kdo monopolizoval Život, Čas a Štěstí? Kdo vám sebral to, co vám patří? A teď vám to má vrátit zpátky? Vzdali se někdy něčeho jen tak? Dali vůbec někdy více, než museli? Což si pokaždé, jak jen to bylo možné – a to bylo vždy –, nevzali zase zpátky vše, co dali? *Poslouchejte*: Jejich Zahrada rozkoší je periferní stoka plná splašků. Vyvinul jsem jisté úsilí, abych tuhle oblast periferních splašků zmapoval v takzvaně pornografických pasážích *Nahého oběda* a *Hebké mašinky* – Jejich Vědomí kosmické nesmrtelnosti a Lásky je podřadná, jetá sračka – Jejich drogy jsou jedy, vyvinuté tak, aby směřovaly

k Orgasmické smrti a do Pecí Novy – Je to lidi požírající past, končící odporně sentimentálním dojákem pro blbečky – Odvrhněte jejich náhražkovou Nesmrtelnost – Rozpadne se ještě dřív, než se dostanete z Velkého krámu – Spláchněte ty jejich drogové rozšupy do hajzlu – *Otravují a monopolizují halucinogenní drogy – naučte se toho dosáhnout bez té jejich chemické veteše* – Všechno, co nabízí, je clona, jež má krýt ústup z kolonie, se kterou tak hanebně nakládali. Aby pokryli cestovní náklady a nemuseli platit voličům, zradili a zaprodali je. Jakmile budou přípravy skončeny, vyhodí za sebou všechno do povětří."

A co *vám* nabízí můj program totálního odříkání a totálního odporu? Nenabízím vám nic. Nejsem politik. Tohle je totiž totální výjimečný stav. Zde jsou mé instrukce pro totální výjimečný stav. Pokud budou provedeny *hned*, mohou odvrátit naprostou katastrofu, která se již blíží:

„*Národy Země, byly jste otráveny*. Přeměňte všechny dosažitelné zásoby morfinu na apomorfin. Chemici, pracujte ve dne v noci na variacích a syntéze apomorfinového vzorce. Apomorfin je totiž jediné agens, jež vás může dezintoxikovat a odříznout vaše spoje od naváděcích signálů a vln nepřítele. Apomorfin a ticho. Nařizuji totální odpor proti téhle konspiraci, která má za cíl vyplatit národy Země náhražkovou sračičkou a kecy. Nařizuji totální odpor proti Konspiraci Novy a všem těm, kteří se v ní nějak angažují."

Smyslem mého psaní je odhalit a zatknout Zločince Novy. V *Nahém obědě*, *Hebké mašince* a *Nově Express* ukazuji, kdo vlastně jsou, co dělají a co by provedli, pokud by nebyli zatčeni. Zbývají jen minuty. Duše prohnilé z jejich drog, těla chvějící se hrůzou z jejich pecí novy, věznové Země, *vyjděte ven*. S vaší pomocí můžeme obsadit Studio reality a převzít jejich vesmír Strachu, Smrti a Monopolu –

(Podepsán) INSPEKTOR J. LEE, POLICIE NOVY

Postskriptum Strážce zákona: Rád bych pronesl několik varovných slov – Mluvit znamená lhát – Žít znamená kolaborovat – Tváří v tvář pecím novy je každý zbabělcem – Jsou různé stupně lhaní, kolaborace a zbabělosti – Takříkajíc stupně intoxikace – Přesně vzato, je to otázka *regulace* – Nepřítelem není ani muž, ani žena – Nepřítel existuje pouze tam, kde není žádný život, a pohybuje se vždy tak, aby vehnal život do extrémně neobyvatelných podmínek – Rozumným použitím apomorfinu a ticha můžete nepřítele odpojit od vašich spojů – *Užívejte drogu zdravého rozumu apomorfin*.

„Apomorfin se vyrábí z morfinu, ale jeho fyziologický účinek je zcela odlišný. Morfin utlumuje přední mozek. Apomorfin stimuluje zadní mozek a působí na hypothalamus, který reguluje percentuální složení různých složek krevního séra a normalizuje tak složení krve.“ Cituji z knihy *Úzkost a její léčba* od doktora Johna Yerburyho Denta.

Proberte si to, uvolněte se a naslouchejte

Jezdil jsem s Nesnesitelným Zajdou v Záležitosti Novy – Po bitce a šťáře v Krabí galaxii, která poškodila zásoby obousměrného času, jsme byli v útlumu; když dojdete až na konec biologického filmu, prostě ho vraťte zpátky a začněte znova – Nikdo si nevšimne rozdílu – Stejně jako před filmem.*

Takže ho začali pouštět pozpátku, ale projektor vybouchl a my jsme odtamtud raději vypálili co možná nejrychleji – Zašili jsme se tady v těch mrazivých modrých horách, v páteřích zkapalněný vzduch, a naslouchali jsme mrňavé feťácké hi-fi notičce, fixuje vás rovnou na návyk na kov, a vy zakalíte na tisíc let.**

* – Předpokládejme nějaký biologický film, běžící v libovolném universu a čase, od počátku do konce, od nuly k nule, jako všechny biologické filmy – Nazvěme tento film X1 a uvažujme dále, že může existovat pouze jeden film s vlastnostmi X1. X1 je film a ti, kdo v něm vystupují – X2 je pak publikum, které se snaží do filmu dostat – Nikomu není dovoleno biologické kino, což je v tomto případě lidské tělo, opustit – Kdyby totiž někdo kino opustil, díval by se na odlišný film Y, a Film X1 a diváci X2 by pak přestali podle matematické definice existovat – V roce 1960 se Martinovu vyčpělému filmu dostalo bezprecedentního sborového bučení a hromadných odchodů ze sálů. „Tohleto jsme už viděli pětkrát, nestojíme o další soumrak těch vašich unavenejch bohů."

** – Jelikož *je* droga vlastně představou, mohou být účinky drog snadno zachyceny a koncentrovány na zvukovém a obrazovém záznamu – Třeba tohle: Vezměme nějakého feťáka s absťákem – Vrhněte na jeho takzvanou tvář modré světlo, napajcujte ji na modro nebo namodřete drogu, to je úplně jedno, a pak mu píchněte dávku a nafotografujte si ten modrý zázrak, když se život vlévá zpátky do té chodící mrtvoly – Tím získáte obrazový záznam drogy – Pokud chcete Pořádný šlehnutí, promítněte si tu modrou proměnu na tvář. Zvukový záznam je ještě jednodušší – Cituji z vědecké rubriky *Newsweeku* ze 4. března 1963 – „Každá látka má charakteristická uspořádání resonančních frekvencí, na kterých osciluje či vibruje." – Takže si prostě nahrajte kmitočet drogy ve chvíli, kdy zasahuje mozkové buňky, zcela ochromené potřebou drogy při abstinenčním syndromu –

„Cože? – Že mají mozkové vlny kmitočet 32 nebo dokonce ještě menší, a není tudíž možné je slyšet? Dobře, tak je zrychlíme, proklatě – A místo jednoho feťáka mi jich nakoncentrujte tisíc – Ať je tady celý Lexington, a klidně si zavolejte nějakého židáčka, který by to všechno vedl –"

Doktor Wilhelm Reich izoloval a koncentroval jednotku, kterou nazývá „orgon" – Orgony jsou podle W. Reicha jednotkami života – Byly vyfotografovány a mají modrou barvu – Droga nasává orgony, a proto také potřebují tolik mladých feťáků – Mají totiž více orgonů a dávají proto vyšší výtěžek modrého koncentrátu, kterým se pak může Martin se svými hochy rozšoupnout a klimbat si tisíc let – Martin vám krade *vaše orgony* – Takové svinstvo si klidně necháte líbit?

Když nás povolali, dřepěli jsme si tam klidně v břidlicovém domku, zahaleni do oranžových dužnatých hávů masa, a kolem nás se vlnila modrá mlha – A jakmile jsem položil nohu na tu zapadákovskou Zemi, ucítil jsem ho, ten připálený kovový pach novy.

„Už to odpálili," řekl jsem N & N (Neochvějnému a Neodolatelnému) – „Tahle planeta už hoří – Každou minutu může celej tenhle zasranej hajzl vylítnout do luftu."

A Nesnesitelný N & N začmuchá, nasaje a povídá: „Jo, když už se to má stát, tak to přijde pěkně zčerstva – Tohle je pořádná rychlovka."

Přímo jste to mohli cítit pod nohama, celá struktura se bortila jako lodní přepážka, jen se rozlétnout – Noviny pro nás měly auto, a když jsme tam jeli z letiště, Zajda řídil s plynem až u podlahy – Málem přejel skupinu chodců a ti za námi ječeli: „To chcete někoho zabít?"

A Zajda vystrčil hlavu a povídá: „Bylo by mi potěšením, vy negři! Barevný tlamy! Nebeský šmejdi" – Oči mu vzplanuly jako letlampa a já poznal, že je skutečně ve formě – Dali jsme se rovnou do díla a hlavní stan jsme rozbili v Zemi svobody, odkud nás ostatně povolali a která je skutečně svobodná a doširoka otevřená každé formě života, čím ošklivější, tím lépe – Nikdo ošklivější než Nesnesitelný Zajda a váš reportér tam už ale nepřijde – Když je nějaká planeta celá naládovaná prachem, jen jen vylétnout do povětří, povolají N&N, aby poskakoval od jedné

kliky ke druhé, znepokojoval, přesvědčoval a napadal všechny strany před činem i po něm, dokud všichni nakonec neprohlásí: „Na mou duši, než se naděju, rozletí se celá tahle hromada hoven na kusy."

Kam jsme to ale vlastně dorazili – V téhle branži se musíte pohybovat rychle – A N&N je rychlý – Vynořuje se z tisíců tváří, ve zlomku vteřiny vychrlí své nesnesitelné urážky a opět mizí – Měli jsme určitý plán, nárys, kterému říkají Správní knihy a ze kterého bylo dobře vidět, co se vlastně v tomhle zapadákově děje: Tři formy života těžce parazitují na formě čtvrté, které to právě začíná docházet. A celá planeta se svíjí v hysterické panice. Přesně tak, jak je rádi vidíme.

„Tohle je nudná dávačka," říká Zajda.

„Jo," povídám. „Až trošku moc snadný. Něco se ale děje, Zajdo. Něco tu není v pořádku. Cejtím to."

Ale Zajda mě neslyší. Všechny tyhle formy života přicházejí z těch nejnesnesitelnějších podmínek: místa spalovaná žárem, místa drcená mrazem, konečná stáze, a návrat tam, odkud přišli, byl pro ně poslední, co by chtěli. A Nesnesitelný Zajda na ně pokřikuje takové rozkošnosti jako:

„Tak jó, tak si ty vaše pece vemte klidně s sebou, ale až potáhnete, nezapomeňte to Hitlerovi všechno pořádně zacálovat. Už to tady pro vás začínalo bejt moc horký, co, židáčci?"

„To o negrech znáte? Proč se vlastně všechny tyhle černý rodí? Chladiče antén, co taky jinýho? Pro *dobrý* Negry se vždycky něco najde."

„Vy kundy vytvářítе problém s likvidací v tý nejhorší podobě a ještě k tomu vydáváte to nejhnusnější kňučení, co kdy kdo slyšel: ‚Miluješ mě? Miluješ mě? Miluješ mě???‘ Proč se teda do prdele nevrátíte na Venuši a neoplodníte tam nějakej prales?“

„A co se týká tebe, ty bílej Šéfíku, ty jedna mrtvá rekvizitko v Martinově vyčpělým filmu, ty konečnej feťáku času, odval tu svou těžkokovovou prdel zpátky na Uran. U dveří dostaneš poslední šlehnutí. Na cestu ho budeš potřebovat.“ V tu chvíli už byl každý ještě šílenější vzteky, než měli nasráno v gatích. Ale N&N měl přesto pocit, že se všechno hýbe moc pomalu.

„Potřebujem nějakou záminku, na kterou bysme to mohli navlíknout,“ řekl. „Něco opravdu pořádně hnusnýho, jako virus. Pro nic za nic přece nepřicházej ze země bez zrcadel.“ A zmocňuje se obrázkového časopisu.

„A teď,“ řekl, „jim přisámbůh ukážu, jak hnusnej může Hnusnej Američan bejt.“

Z obrázkové banky vytahuje ty naprosto nejhnusnější obrázky a vypouští je do podvědomí, takže se jedna krize vrší na druhou, přesně podle plánu. A N&N sviští kolem jako cirkulárka a jeho černý smích novy teď můžete slyšet po všech ulicích a budovy i obzor se celé otřásají jako kulisy na jevišti. Ale co se týká mě, já se rozhlížím kolem, a čím víc to okukuju, tím míň se mi to líbí. Tak například, policie novy se sem žene jako vítr a pěkně zvostra, jako jsem to ještě nikde neviděl. Ale N&N jenom povídá, že mám policajtskou stíhu, a obrací se zpátky

k obrazovce: „V nějaký prdeli teď právě stahujou šéfa policie zaživa z kůže. Nechceš se taky koukat?“

„Ne,“ řekl jsem. „Zajímám se pouze o vlastní kůži.“

Jdu ven a přemýšlím, koho *bych* tak asi rád viděl staženého zaživa z kůže. Vrazím do Automatu, vhodím mince do štěrbinky na rybí karbanátky a pak to náhle vidím: Čínští partyzáni, dokonale vyzbrojení vibračními, statickými a představovými zbraněmi. Mrsknul jsem karbanátky i s kečupem na zem a hnal se zpátky do kanceláře, Zajda byl stále ještě nalepený na obrazovce. Vzhlédl ke mně s hnusným úšklebkem a povídá:

„Nechtělo by se ti zprznit děcko a pak ho hned vykuchat?“

„Klid, přeber si to a poslouchej.“ A říkám mu: „Přece víš, že tyhlety blešky se tu nemotaj kolem pro nic za nic.“

„A co má jako bejt?“ povídá. „Pořád ještě mám Správní knihy. Tuhle díru můžu hned zítra rozpárat jako kus hadru.“

Nemá cenu mu něco říkat. Ještě chvíli se rozhlížím a je mi jasné, že blokáda planety Země je prolomená. Průzkumníci se sem valí v celých armádách. A všichni, kterých se to týkalo, měli Nesnesitelného N&N plné zuby. A jediné, co umí říct, je: „A co má jako bejt? Pořád ještě mám.../“ Střih.

„Správní knihy dobyty. Film páchne po pálícím se přepínači jako letlampa. Přednatočený žhavý záblesk a ostrá zář hromadící se Hirošimy. Tahle díra dokořán otevřena žhavým krabím lidem.